

# Aileye dair sahne tozu yutmuş öyküler

Edebiyat dünyası, edebiyat dergilerinden gelen bir yazar daha kazandı: Ferdi Çetin... Yazarın günlük konuşmanın rahatlığına yaslanan fakat kendi içinde de bir ahengi yakalamış öykülerindeki karakter, mekan ve diyaloglar sahne tozu yutmuş gibi.



Ferdi Çetin, 'Evimizi Böyle Yaktım'daki öykülerinde görmezden gelineni, umursanmayanı anlatıyor.

**E**debiyat dergilerinde yayımladığı öyküleriyle dikkat çeken Ferdi Çetin'in ilk kitabı 'Evimizi Böyle Yaktım' yakın zaman önce okur karşısına çıktı. Böylelikle edebiyat dergilerinden, o eski okuldan yetişmiş bir yazar daha kazanıldı. Dergilerde dikkat çeken öykülerinde Çetin, farklı bir görsellikle ve '(kıp)kısa' metinleriyle özgün bir dünya kurmayı başaramıştı. Üstelik bu dünyayı, öykünün en ayırt edici özelliği olan dil ile de zenginleştiriyordu Çetin. Kısacık metinlerle öykünün izin verdiği kadar derinlere inip, hayatın görmezden gelinen ayrıntılarına dair çok iyi kanallar açıyordu.

Çetin'in kitabı gelince anlaşıldı ki, yazarın öykülerinde kurduğu o kendine has görsellik ve öykü dilinin nedeni tiyatroyla olan yakın bağımı. Çetin'in biyografisinde öykülerle birlikte güçlü bir nehir olarak tiyatro da akıyor. Dolayısıyla kaleminden çıkanlar da teatral fikirleri ve temaları sürekli içinde barındırıyor. Bir söyleşisinde "Yönetmen Yusuf Demirkol ile ba-tiyatro'yu kurduğumuzda **kitapta** da yer alan bazı öyküleri sahneledik" diyor Çetin ve şöyle devam ediyor: "Sahneleneceğini bilen öyküler diyoruz onlara. Öykünün dünyasından başlayıp sahnede tamamlıyorlar yolculuklarını. O sebepten öykü yazarken bu fikir de hep benimle birlikte ama alışlagelmiş anlamda bir tiyatro metninden bahsetmiyorum. Roman değil öykü dediğimiz gibi, tiyatro metni değil öykü demek bu aynı zamanda."

Çetin'in öykülerine bu yönüyle yaklaşıldığında sahneye

hazır kelimeleri görüyorsunuz. Öykülerdeki karakterler, mekanlar, diyaloglar sahne tozu yutmuş hâliyle okurun karşısına çıkıyor. Günlük konuşmanın rahatlığına yaslanan fakat kendi içinde de bir ahengi yakalamış, aynı şekilde disiplini de olan bir öyküler dünyası Çetin'in kaleminden dökülenler. 'Sahne fikri' ise bu öykülerin yanına artı olarak koyabileceğimiz ve yazarın kendi üslubunu bulmasında önemli bir etken olarak öne çıkıyor. Biçim kaygısı da dikkat çekiyor 'Evimizi Böyle Yaktım'da bir araya gelmiş öykülerde. Minimalist anlatımına Çetin, bu minimalist dünyayı destekleyecek bir biçimle kalemini oynatıyor.

Öyküde biçim önemli. Cümlelerin aksıyla, paragrafların sayfada nasıl aktığıyla bile çok şey anlatabilir yazar. Öykü, tür olarak bunu ister, yapısıyla destekler de... Ferdi Çetin de bunun bilincinde hareket ediyor yazdıklarında. Biçimde **sergilediği** zekice buluşlarla biçimi de anlatım enstrümanlarından biri olarak kullanabilmeyi başarıyor. Fakat yazarın biçimi önemsemesi, biçim; yani anlattıklarına, değindiklerine, ele aldıklarına çok kulak asmadığı anlamına gelmesin. Ferdi Çetin bu noktada da kendi buluşlarının peşinde. Zengin bir duyu dünyası daha ilk bakışta dikkat çekiyor.

Genel anlamda aile yapısına, hane içine tutulan aynalar gibi Ferdi Çetin'in öyküleri. Görülme-yeni görmek değil bu bağlamda yazarın yaptığı. Görülen ama görmezden gelineni, çok da umursanmayanı anlatma peşinde yazar.



Evimizi Böyle Yaktım  
Ferdî Çetin  
Yapı Kredi Yayınları  
72 sayfa/8.33 TL